

தமிழ்தாங்க

புத்தாதி 15 1989

TAMIL REFUGEE

September 15 1989

1

75p

TAMIL REFUGEE

FREQUENCY - MONTHLY
PUBLICATION - BI-LINGUAL - TAMIL & ENGLISH

OBJECTIVES:

1. To internationalise and give exposure to the problems of the Tamil people in Sri Lanka and in particular of those Tamils who have sought asylum abroad and to help enjoy safeguard and promote their rights in such fields as asylum, housing, employment, health and education by drawing the attention of human rights organisations and similar organisations.
2. To enable the expatriate Tamils living scattered all over the world to have access to the facts, background, analysis and the issues affecting the political, economic and social climate of the Tamil homeland and to clarify their thinking and enlighten their judgements.
3. To work towards the promotion and development of culture, education, economy and technology.
4. To serve as a forum for the resurgence and emancipation of the oppressed people of Sri Lanka and of the World.

தமிழ் அக்டி

காலாந்தரம் - மாதமொருமூறை

வெளியீடு - இரு மொழி தமிழ் / ஆங்கிலம்

குறிக்கோள்கள் :

1. இலங்கைத் தமிழர்களின் பிரச்சனைகளை குறிப்பாக இலங்கைக்கு வெளியே உள்ள நாடுகளில் தஞ்சம் புகுந்துள்ள தமிழர்களின் பிரச்சனைகளை அனைத்துலகும் அறியச் செய்தல். அத்துடன் தஞ்சம் கோருதல் வீட்டுவசதி வேலைவாய்ப்பு சுகாதாரம் கல்விவாய்ப்பு என்பன தொடர்பில் தஞ்சம் கோருவோருக்கு இருக்கக்கூடிய உரிமைகளை மனித உரிமைத் தாபனங்களினதும் அவற்றையொத்த ஏனைய தாபனங்களினதும் கவனத்தை ஈர்ப்பதன் மூலம் அனுபவிக்கவும் பாதுகாக்கவும் மேம்படுத்தவும் உதவுதல்.
2. உலகடங்கிலும் சிதறுண்டு வாழ்ந்துவரும் தமிழர்கள் தமது தாய்நாட்டின் அரசியல் பொருளாதார ரஸுகநிலை பற்றிய உண்மைகளையும், பின்னணிகளையும் பிரச்சினைகளையும் அவற்றைப் பற்றிய பகுப்பாய்வுகளையும் அறிந்துகொள்ள உதவுதல். அதன் மூலம் அவர்களது சிந்தனையைத் தெளிவாக்கவும் தெளிவான கணிப்புகளை அடையவும் உதவுதல்.
3. தமிழர்களது கலாச்சாரம் கல்வி பொருளாதாரம் தொழினுட்பவியல் ஆசிய துறைகளில் வளர்ச்சியையும் மேம்பாட்டையும் ஏற்படுத்த உழைத்தல்.
4. இலங்கையிலும் ஏனைய நாடுகளிலும் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டிருக்கும் மக்களின் எழுச்சிக்கும் மீட்சிக்கும் ஆன ஒரு களமாக இயங்குதல்.

தமிழ்திகை

இனி ஒரு விதி செய்வோம்

தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டம் இன்றோ நாளையோ முடிவடையப் போவதொன்றல்ல

முன் விடுதலையினையும் சுதந்திரத்தினையும் அடையும் வரை இப்போராட்டம் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கும்

சமார் அறுபதுவருடங்களுக்கு முன்பகிஞ்சரிப்பாக உருவெடுத்தாடுக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களின் போர்க்குரல் படிப்படியாக வளர்ந்து இன்று ஆயுதப் போராட்ட வடிவினை எடுத்துள்ளது

வடிவ மாற்றத்துடன் போராட்ட இலக்கின் எல்லைகளும் விரிவடையவே செய்தன

இவ் விரிவானது சரண்டலற்ற சமத்துவமான சோசலிச் வாழ்வின் ஊடாகப் பூண் விடுதலை அடைவதற்குரிய நிலைப்பாட்டிற்கு தமிழ் மக்களை இட்டுச் சென்றுள்ளது. இத் தன்மையான விடுதலைப் போரின் களத்தில் முன் நின்று உயிரிழந்தோரை நாம் பேர்மனிதர் என்று அழைக்கலாம்

ஏனெனில் அப்போராளிகள் கிருதயுக்ததைக் கேட்டிரி நிறுத்த விரதம் கொண்டவர்கள். சுய நலத்தைத் துறந்தவர்கள். பற்றுக்களை அறுத்தவர்கள்.

சாவினை துச்சமெனக் கொண்டவர்கள் இவர்கள் வீரர்கள்.

புதிய புறநாலூற்றின் சக்திகளான இவர்களை நித்தம் நினைவு கூர்வது தமிழர்களது தலையாய கடன்

தமிழர்கள் கூடும் பொது நிகழ்ச்சிகள் வைபவங்கள் கூட்டங்கள் அனைத்திலும் இப் பேர்மனிதர்களை ஓரிரு நியிடங்களாவது நினைவு கூரல்வேண்டும்.

அவர்களுக்குஅஞ்சலிசெலுத்துதல்வேண்டும்

போற்றுதல் வேண்டும்

இதனைத் தமிழர்கள் ஹர் விதியாகச் செய்வார்களாக.

ஐக்கிய இராச்சியத்தில் தங்குவதற்கான
விதிவிலக்கான அனுமதி

Exceptional leave to remain in U.K

நிம்மி மேகலை சிவலிங்கம்

தன்	நாடு	தவிர்ந்த	வேறோர்	நாட்டில்
தங்குவதற்கான		அநுமதி	அந்த	நாட்டின்
குடிவரவு		விதிகளினால்		நிர்ணய
யிக்கப்படுவதொன்றாகும்.		மாராக	.இவ்	
வாறு	தங்குவதற்கான		விதிவிலக்கான	
அநுமதியானது		மேற்கூறிய		குடிவரவு
விதிகளினால்		ஆளப்படாது		அவற்றினி
ன்றும்	விலகி	சொற்றெராடர்		குறிப்
பதுபோல்		விதிவிலக்கான		சந்தர்ப்பங்
களில்	அளிக்கப்படுவதொன்றாகும்.			

1951ம்	ஆண்டு	ஜெனிவாப்
பேராயத்தின்படி	முழு அகதி	அந்தஸ்து ஒரு
வருக்கு	அளிக்கப்படலார்.	ஆணால்,
இங்கிலாந்தில்	அநுமதிக்கப்பட்டு	அகதி
நிலை	கோரும்	பெரும்பாலாருக்கு
அகதிநிலை	அளிக்கப்படாது	விதிவில
க்கான	அநுமதியே	தறபோது
வழங்கப்படுகிறது.	இவ் அநுமதி	ஒருவரின்
நாட்டின் நிலைமையானது	அவர்	தன்
நாட்டிற்குத்	திரும்பிச்	செல்வதற்கு
உக்நதல்தாக	இருக்கும்	நந்தர்
ப்பங்களில்	உள்நாட்டு	அலுவல்கள்
திணைக்களத்தினால்		அளிக்கப்படுகின்
ரது.	இவ்	அநுமதி
உரிமைகள்	அகதி	பெற்றவர்களின்
வர்களினது	உரிமைகளைவிடக்	பெற்ற
ததாகும்.	இதன்	குறைந்
தொடர்பான	விளைவாக	இவர்கள்
பாடுகளும்	அரசாங்கத்தின்	கட்டுப்
அநுமதி	தொடர்பாக	முக்கியமாக
அவதானிக்கப்பட	வேண்டியது	என்ன
வெளில்	அரச	செயலாளரின்
திகாரத்திலேயே	இவ்	தன்ன
படுவது	அநுமதி	வழங்கப்
காரணமாக,	என்பதாகும்.	இதன்
இதற்கெதிராக	மேன்	முறையீட்டு
மறுக்கப்பட்டவருக்குக்	கிடையாது.	உரிமை
அநுமதியானது	ஒரு	இவ்
	வருடத்திற்கு	கொடுக்

கப்பட்டு மீண்டும் விண்ணப்பிக்கப்படு
மாயின் மொத்தமாக ஏழு வருடங்களுக்கு
நீடிக்கப்படும். இவ் ஏழு வருடங்களின் முடி
வில் நிரந்தரமாகத் தங்குவதற்காக விண
ணப்பிக்கப்படலாம்.

விதிவிலக்கான அநுமதியானது குடும்பம்
 ஒன்றுசேர்வதற்கான உரிமையை தன்
 னிச்சையாகக் கொடாது. பெரும்பாலும்,
 அகதிநிலை கோருபவர் தன் நாட்டில்
 தன் மனைவி அல்லது கணவன்
 பிள்ளைகளை விட்டே ஒடுவதற்கான
 நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டு இருப்பார்.
 அத்துடன், பொதுவாக ஒரு சில உடுது
 ணிகளுடன் மட்டுமே புகவிடம் தேடி
 ஒடுவார். அநேகமாக, அகதிநிலை
 கோருபவரின் அந்தஸ்தை நிர்ணயிக்க
 உள்நாட்டு அலுவல்கள் துணைக்களம்
 இரண்டு வருடங்கள் வரை எடுக்கும். இத்தகைய
 சந்தர்ப்பத்தில் ஒருவர் வலுக்கட்டாயமாக
 மேற்கூறிய காரணங்களினால் தன்
 குடும்பத்தினின்றும் பிரிக்கப்படுவார். அநுமதி
 யானது அகதி நிலையாக அன்றி விதி
 விலக்கான அநுமதியாக வழங்கப்படின்
 அவர் நிரந்தர அநுமதி பெறும் வரை
 குடும்பத்தை அழைக்க முடியாது. இது
 அண்ணளவாக ஒன்பது வருடங்கள்வரை
 எடுக்கலாம்.

ஒருவர்	விதிவிலக்கான	அனுமதியில்
இருக்கையில்	அவரின்	குடும்பத்தை
அவருடன்	சேர அனுமதிக்க	பலவேறு
காரணிகள்	கருத்தில்	எடுக்கப்படும்..
தமிழர்களைப்	பொறுத்தவரை,	ரிம் டெ
ன்றாலுடன்	JCWI TRAG +BRC	இன்
சந்திப்பின்போது,		

- 1) ஒருவரின் குடும்பம் இலங்கையில்
 அநுபவிக்கும் கஸ்டம். 2) ஆதரிப்பவர்
 வேலையில் உள்ளாரா 3) அக்குடும்பம்

வேலையில் உள்ளாரா 3) அக்குடும்பம் இங்குவரின் ஆதரிப்பு உண்டா 4) தங்குமிட வரதி.

போன்ற காரணிகளைக் கருத்தில் எடுத்து குடும்பத்தை அநுமதிக்கும் முடிவு எடுக்கப்படும் என ரிம் ரென்றன் கூறியுள்ளார். எனினும் மேற்கூறியவற்றை அவர் எழுத்தில் வடிக்க விரும்பவில்லை. ஏனெனில், இவை எந்நேரமும் மாற்க்கடியவையும் ஆகும். மேலும், ஒருவரின் ஆங்கில அறிவும் அவர் எவ்வளவு தூரம் இங்கிலாந்து வாழ விடன் ஒத்துச் செல்கிறார் என்பதையும் கருத்தில் எடுக்கும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு.

மனித உரிமைகள் பற்றிய பிரகடனம், அடிப்படை உரிமைகளும் அரசியல் உரிமைகளும் பற்றிய சர்வதேச உடன்படிக்கை ஆகிய இரண்டும் குடும்ப ஒற்றுமையைப் பாதுகாக்கின்றன. குடும்பம் என்பது இயற்கையானதும் சமூக அமைப்பின் அடிப்படையானதும் அரசாங்கங்களினால் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும் என சர்வதேச சட்டத்தில் வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே, விதிவிலக்கான

அநுமதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மேற்கூறிய எல்லைப்பாடு இத்தகைய சர்வதேச சட்ட ஆவணங்களை மீறுவதாக அமைகிறது.

1951ம் ஆண்டு அகதிகள் பேராயத் தின்படி குடும்ப சேர்க்கையைப் பற்றி குறிப்பாகக் கூறாவிட்டாலும் அதன் சரத்து 12(2) திருமணம் தொடர்பான உரிமைகள் மதிக்கப்பட வேண்டும் எனக் கூறுகிறது.

பிரித்தானிய அரசாங்கமானது, அகதி யாக அங்கீகரிக்கப்பட்டவரின் குடும்பத்தினரை வரவழைப்பதை ஒரு சலுகையாக அநுமதிக்கிறதே அன்றி உரிமையாக அளிக்கவில்லை. எனினும், ஒரு பெண் அகதியாக இருக்கையில் அவளை குடும்பத்தின் தலவியாகக் கருத முடியாது எனக் குறிப்பிட்டு அத்தகைய பெண்ணின் கணவனை குடும்பத்தின் அங்கத்தவராகக் கருதி நாட்டிற்குள் அநுமதிக்க மறுக்கின்றது. இத்தகைய நோக்கு ஜோரோப்பிய நாடுகளின் அடிப்படை உரிமைகள் நீதிமன்றத்தில் கேள்விக்குட்பட்டு தத்ப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்:

தமிழ் அகதி

சந்தாதாரராகுங்கள்

வருட சந்தா : ஐக்கிய ராச்சியம் £9.00 ஏனைய நாடுகள் £12.00

காசோலை அல்லது காசுக்கட்டளை தமிழ் அகதி செயற்பாட்டுக் குழுவின் பெயரில் இருத்தல் வேண்டும். அனுப்பவேண்டிய முகவரி,

தமிழ் அகதி

தமிழ் அகதி செயற்பாட்டுக் குழு

அலகுடி, இரண்டாம் மாடி

மில் மீட் வியாபார நிலையம்

மில் மீட் வீதி, வண்டன் வ17 சியூ டி

அட்டைப்பட ஓவியம் : கே.கிருஷ்ணராஜா

1992

அகதிகள் நிலைமை

ரதி கார்த்திகேசு

அரசியல் அடைக்கலம் கோருவோர்
அல்லது அகதிகள் என்போரைப்
பொறுத்தவில் கூடுதலான கட்டுப்பாடுகள்
1992ம் ஆண்டில் ஏற்படவுள்ளன.

ஐரோப்பிய பொருளாதாரச் சமுதாயத்துள் அடங்கும் பன்னிரெண்டு நாடுகளும் 1951ம் ஆண்டு ஜெனிவாப் பேராயத்தில் கூற ப்படுவதற்கை ஒட்டி அங்கத்துவ நாடுகள் எல்லாவற்றிக்கும் பொதுவானதொரு கொள்கையை, நடைமுறையைத் தீர்மானிக்க அண்மையில் கூடியிருந்தனர். இந் நாடுகளின் பொதுத் தீர்மானத்தின்படி பெரும்பாலான அகதிகள் பொருதாளா தாரக் காரணங்களுக்காகவே தம் சொந்த நாட்டை விட்டுக் குடிபெயர்கின்றனர். பொதுக் கொள்கையின் கீழ் ஓர் நாட்டில் அகதி ஒருவரின் விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டபின் இன்னோர் நாட்டிற்குச் சென்று பிறிதொரு விண்ணப்பத்தினை

அவ் அகதி சமர்ப்பிக்கும் சந்தர்ப்பம்
1992ல் முற்றாகவே இல்லாது போய்விடும்.
மேலும், ஐரோப்பிய சமுதாய நாடொன்று
அகதி விண்ணப்பத்தினைப்பற்றி எடுக்கும்
முடிவினை ஏனைய சமுதாய நாடுகளும் ஏற்றுக்
கொண்டு அமுல்படுத்தும். இதன்படி ஓர்
நாட்டினால் அகதியாக ஏற்றுக் கொள்
ளப்பட்டவன் ஏனைய சமுதாய நாடு
களாலும் அகதியாக ஏற்றுக் கொள்
ளப்படுவான். அதனால் அவ் அகதி
யானவன் பன்னிரெண்டு சமுதாய நாடுகளுக்கும்
போய்வரக்கூடிய உரிமையைப் பெறு
கிறான். ஆனால் அகதிகளைப் பொறு
த்தவில் கூடுதலான கட்டுப்பாடுகளைக்
கொண்டு வரவேண்டுமென்பதே இவ்
ஐரோப்பிய பொருளாதாரச் சமுதா
யத்தின் அடிப்படை நோக்கமாயிரு
ப்பதால் இவ் உரிமை நடை முறைப்படுத்தப்
படுமென்பது சந்தேகமே.

II ஐக்கிய ஐரோப்பா

சர்மா

நாங்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளில்
அவ்வப்போது நம்மைச் சுற்றி சட்ட பூர்வ
மயப்படுத்தப்பட்ட அரசியற் பலாத்கா
ரம் அமுற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதன்
தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்ட "ஐக்கிய
ஐரோப்பா" என்ற கோட்பாட்டில்
பிரிட்டனும் 1992ம் ஆண்டு சேர்ந்து
கொள்கிறது.

"தனிச்சந்தை" என்ற அடிப்படை
யில் அரசியல் பொருளாதார மறுசீர
மைப்பு 1992ல் ஏற்படுத்தப்படவுள்ளது.
ஐரோப்பா வெள்ளை இன்த்தவர்க்கே
சொந்தமானது. இந்நாடுகளில் குடிபுகுந்தோர்
அங்குள்ள ஐரோப்பியர்களுக்குச் சமமாகச்
சலுகைகளை அனுபவிக்க முடியாது. குறிப்பாக
கொமண்வெல்த் அங்கத்துவ நாட்டு

பூர்வீகத்தை உடையவர்கள்மீது புதிய குடிவரவு, குடியகல்வு, குடியமர்வு சட்டங்களைத் தினித்து தமது இன ஒதுக்கல் முயற்சியில் மகிழ்ச்சி கொள்ள ஜோரோப்பியர்கள் முனைகின்றனர் என்பதைப் பின்வரும் சரத்துகள் விளக்குகின்றன:

1) ஜெக்கிய ஜோரோப்பாவின் மறு சீரமைப்பு குடிவரவுப் பொதுக் கொள் கையானது தற்போதைய குடி அமர்வச் சட்டத்தில் பல கட்டுப் பாடுகளைக் கொணர்கின்றது. இதன் பிரகாரம் ஜோரோப்பிய நாட்டவரல்லாதோர் ஜோரோப்பிய நாட்டுக்குள் நுழைவதைத் தடுக்கின்றது.

2) ஜோரோப்பிய உள்நாடுகளில் குடிபுகுந்தோர்மீது தடைகளுக்கும் கடவுச்சீட்டு விசாரணைகளுக்கும் வழிகோலுகிறது. இதன் மூலம் காவல்துறை, வைத்தியராலைகள், பாடசாலைகள் போன்ற மக்கள் சேவை ஸ்தாபனங்களும் இவ் அதிகாரத்தைப் பெற்று ஒரு சாதாரண ஊழியர் கூட தனது இன ஒதுக்கல் கொள்கையை நிறத்தவர் மீது பிரயோகித்து திருப்பிப்பட்டுக் கொள்ள வழி சமைக்கின்றது.

3) குடிபுகுந்தோர் அடையாள அடைகளை 24மணி நேரமும் தன்னுடன் வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். அது காரிகாரால் ஆள் அடையாளம் பற்றி திஹர் விசாரணைகள் நிகழ்த்தப்படுவதோடு உடனுக்குடன் கணனியூடாக மத்திய தகவல் நிலையத்துடன் தொடர்புகொண்டு அடையாளம் ஊர்ஜிதம் செய்யப்படும்.

4) ஜோரோப்பிய நாடொன்றுள் குடியுழைய புதிய காமன்வெல்த் நாட்டுப் பிரஜைகள் குடியுழைவு அநுமதி பெற்றிருக்க வேண்டும். தற்போது பிரிட்டனில் மட்டுமே இது அமுலில் உள்ளது.

5) பிரித்தானியாவில் தற்போதுள்ள கொமன்வெல்த் நாட்டுப் பிரஜைகளின் வாக்களிக்கும் உரிமை வாபஸ் பெறப்பட்டு ஜோரோப்பியப் பிரஜைகள் மட்டுமே வாக்களிக்கும் உரித்துடையோர் என்ற சட்டமூலம் உருவாக்குவது பற்றியும் சிந்திக்கப்பட்டு வருகிறது.

6) உழைப்பாளர்கள்மீது புதிய வேலை அநுமதிப் பத்திரமுறை அமுலாக்கப்பட்டு ஜோரோப்பிய சமூகத்தைச் சாராதோர்மீது கட்டுப்பாடுகள் கொண்டுவரப் படவுள்ளது .

7) அரசியல் அடைக்கலம் கோருவோர் அகதிகள் என்போர் ஜோரோப்பிய நாடுகளுக்குள் நுழைவது முற்றாகக் கட்டுப்படுத்தப் படவுள்ளது.

8) சட்டவிரோதமாகக் குடிபுகுந்தோர் பற்றி ஜோரோப்பிய நாடுகள் பரஸ்பரம் தகவல்கள் பரிமாறி இவற்றைத் தடுப்பதற்கு ஏற்ற சட்ட நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்ளவும் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்குறிப்பிட்டவை குறிப்பாகத் தமிழ்மக்களைப் பாதிக்கப்போகும் முக்கிய விடயங்களிற் சிலவே.

TAMIL REFUGEE

Subscribe now !

Annual subscription

U.K £9.00 - other countries £12.00

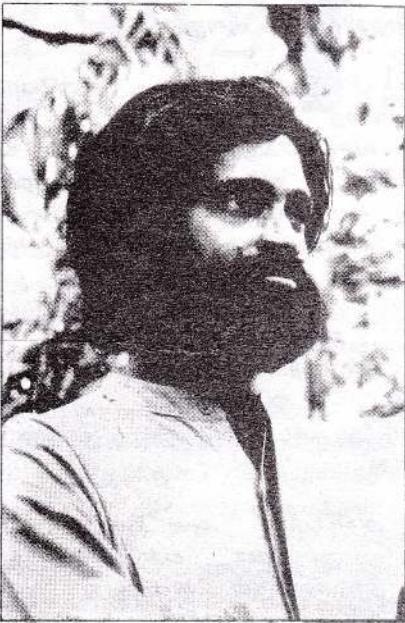
Cheque or money / postal order
should be made out in favour of
TAMIL REFUGEE ACTION GROUP

Please write to:

TAMIL REFUGEE

Tamil Refugee Action Group

Unit 2, 2nd Floor, Mill Mead Business Centre, Mill Mead Road,
London N17 9QU
Telephone: 01-365 0900

ஓவியர் சந்தானம்

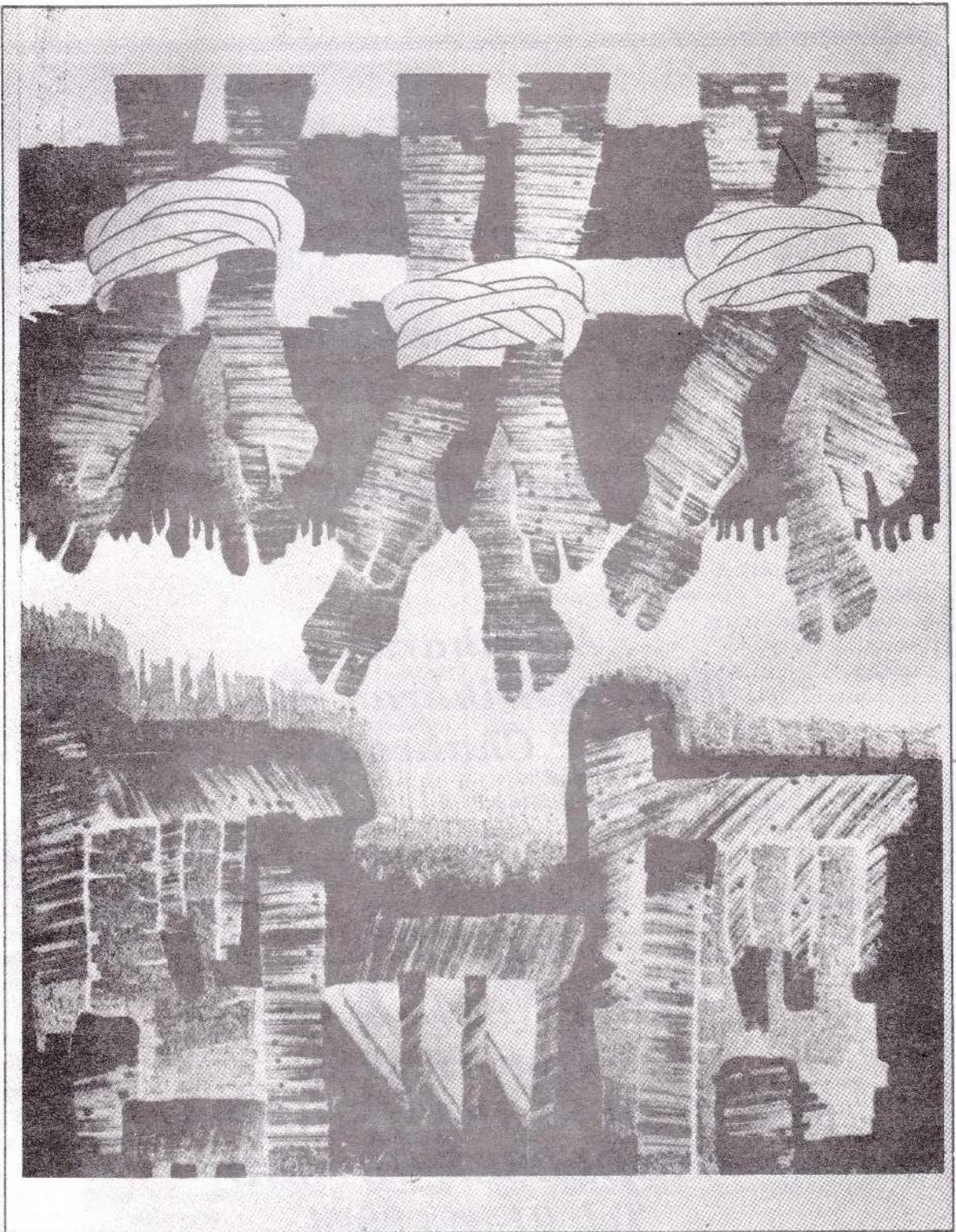
இலங்கை அரசின் படைகளாலும் சிங்கள இனவெறியர்களாலும் தமிழர்கள் அடைந்துவரும் தாங்கொண்ட துயரங்களையும் அழிவுகளையும் நவீன ஓவியங்கள் மூலம் உலகிற்கு எடுத்துரைப்பவர் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த ஓவியர் சந்தானம். இவரது ஓவியக் கண்காட்சிகள் இந்தியாவில் பலத்தவர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. எனினும் தமிழனாகப் பிறந்ததனாற்போலும் இவர் இனினும் உலகப் பிரசித்தி பெறாதுள்ளார்.

“உலக அந்திக்கும் மனிதப் படுகொலைகளுக்கும் எதிரானவனே கலைஞர். இலங்கையில் நடை பெற்ற சர்ப்பவங்களே எங்களை (இவரும் ஓவியர் சார் அடைக்கலமுரு) முழுமையாக வெளிக்காட்டியிருக்கிறது. ஆனால் இவ் ஓவியங்கள் இலங்கைக்கு மட்டுமே பொருந்தக்கூடியவை என்று கருதிட வேண்டாம். உலக முழுமைக்கும் பொருந்தக்கூடியதாகும் “என்று மன ஒரை (ஆடி 1984) பேட்டியின்போது குறிப்பிடுவதன்மூலம் ஓவியர் சந்தானம் தனது பார்வை விரிவினைப் புலப்படுத்துகிறார்.

தாங்களே இலங்கைத் தமிழர்களது வாரிக் என்று எர்.ஜி.ஆரும் கருணாநிதியும் கூறுகிறார்களே இந்த ஒவியக் கண்காட்சிக்கு அவர்கள் ஏதேனும் உதவி செய்துள்ளார்களா என்ற பேட்டிக் கேள்விக்கு சந்தானம் பின்வருமாறு கூறுகிறார் “இப்படிக் கேட்டு என்னை அவமானப்படுத்தாதீர்கள். இந்த நேரத்தில் அவ்விருவரைப் பற்றியும் நான் எதுவும் சொல்ல விரும்பவில்லை. இந்த ஓவியங்கள் வரைந்ததற்கான செலவுகள் இக் கண்காட்சிக் கட்டிடத்திற்கு ஏழு நாள் வாடகையாக ரூபா 350-00 ஆகிய அளவிற்கும் எங்களது சொந்த உழைப்பில் ஆனதாகும். கஞ்சியைக் குடித்துச் சேர்த்துவைத்த காக்களை இதற்கே செலவழித்தோம். மீண்டும் சேர்ப்போம். ஓவியங்கள் எழுதுவோம்.கண்காட்சி நடத்துவோம். இது எங்களுடைய பிரதான கடமை”.

உலகெங்கணும் பரவியுள்ள ஈழத் தமிழர்கள் தத்தமது நாடுகளில் இவரது ஓவியக் கண்காட்சி இடம்பெற ஏற்ற ஒழுங்குகளைச் செய்வார்களாயின் அது தமிழீ விடுதலைப் போராட்டத்திற்காக ஒடுக்கப்படும் தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்காக - செய்யப்படும் சிறந்த பணிகளுள் ஒன்றாக அமையும்.

எதிர்ப்பக்கத்திலுள்ள ஓவியம் “முகில் களின் மீது நெருப்பு” என்ற சந்தானத்தின் ஓவியத் தொகுப்பு நாவிலிருந்து நன்றியுடன் எடுக்கப்பட்டது.

முகில்களின் மீது நெருப்பு
தன் சேதியை எழுதியாயிற்று.

With The Best

Complements

from

The Solicitors

A. Sriharan

Renuka Sriharan (Mrs)

R.P Chatwani

of

CHATWANI & CO.

SOLICITORS

**86A, HIGH STREET, SOUTHALL
MIDDLESEX UB1 3DB**

Tel: 01-843 9974

Fax: 01-574 1766

அக்திகளான எம் தாய்மார்கள்

நீர் ஓர் அகதியா?

செ.சிறீக்கந்தராசா

அகதிகள் பற்றி கீழே கொடுக் கப்படுகின்ற வரைவிலக்கணம் 1951ம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்ட அகதிகளின் அந்தஸ்து பற்றிய ஜக்கிய நாடுகள் பேராயத்தில் காணப்படுகின்றது.

" A Refugee is a person who owing to a well founded fear of being persecuted for reasons of race religion nationality membership of a particular social group or political opinion is outside the country of his nationality and is unable or owing to such fear is unwilling to avail himself of the protection of that country "

இந்த வரைவிலக்கணத்தினை தமிழில் இப்படிக் கூறலாம். "குறிப்பிட்ட ஓர் இனத்தையோ சமயத்தையோ தேசிய இனத்தையோ சேர்ந்தவர் என்பதால், அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு சமூகக்குழுவின் உறுப்பினராக உள்ளமையினால் அல்லது குறிப்பிட்ட ஓர் அரிசியற் கருத்தைக் கொண்ட கட்சியில் உறுப்பினராக இருக்கின்றமையினால் தமக்குரிய தேசிய நாட்டில் ஆய்க்கினை அபராதங்கட்டு உட்படுத்தப்படுவார் என்று உண்மையில் அஞ்செலு காரணமாக தமக்குரிய தேசிய

நாட்டிற்கு வெளியே வாழவதுடன் தமக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும்படி தமது தேசிய நாட்டைக் கேட்க முடியாமலும் அல்லது அத்தகைய அச்சம் காரணமாக தமக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும்படி அத்தகைய நாட்டைக் கேட்க விருப்பமில்லாமலும் இருப்பவர் ஓர் அகதி ஆவார் "

மேற்கூறிய வரைவிலக்கணத்தின்படி அகதி என்றால் பின்வரும் அம்சங்கள் இருக்கவேண்டும்

1) உம்முடைய நாட்டின் அரசாங்கத்தார் உமக்கு ஆய்க்கினை அபராதங்கள் செய்வார்கள் என்று நீர் உண்மையில் பயப்படுபவராக இருத்தல் வேண்டும்;

2) இத்தகைய பயம் காரணமாக நீர் உம்முடைய நாட்டுக்கு வெளியே இருத்தல் வேண்டும்;

3) மேற்படி நீர் பயப்படுவதற்குக் காரணம் பின்வருவனவற்றில் ஒன்றோ பலவோவாதல் வேண்டும் ;

(அ) நீர் குறிப்பிட்ட ஓர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதனால்; அல்லது

(ஆ) நீர் குறிப்பிட்ட ஒரு சமயத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதனால்; அல்லது

(இ) நீர் குறிப்பிட்ட ஒரு தேசிய இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதனால்; அல்லது (ஏ) நீர் குறிப்பிட்ட ஒரு சமூகக் குழுவின் உறுப்பினராக உள்ளீர் என்பதனால்; அல்லது (உ) நீர் குறிப்பிட்ட ஒர் அரசியல் கருத்தைக் கொண்ட குழுவில் உறுப்பினராக உள்ளீர் என்பதனால்,

4) மேற்படி காரணங்களுள் ஒன்றுக் காகவோ பலவற்றுக்காகவோ உமக்கு உம்முடைய நாடு ஆய்க்கிணை அபரா தங்கள் தரும் என்பதனால் உமக்குப் பாது காப்புத் தரும்படி உம்முடைய நாட்டைக் கேட்க முடியாத நிலையில் நீர் இருக்க வேண்டும்:

5) மேற்படி அச்சத்தினால் உமக்குப் பாதுகாப்புத் தரும்படி உமது அரசாங்கத்தைக் கேட்க விருப்பமல்லாத நிலையில் நீர் இருக்கவேண்டும்.

மேற்படி அம்சங்கள் ஒருவரிடம் இருந்தால் அவர் அகதி என்று கொள்ளப் படலாம். இதுதான் நாம் தொடக்கத்திலே கூறிய சர்வதேசச்சட்டம். உலக அரசாங்கங்கள் இந்தச் சட்டத்திற்கு மதிப்பளிக்கின்றனவா என்பதும் மதிப்பளித்தால் எவ்வளவுக்கு மதிப்பளிக்கின்றன என்பதும் வேறு விடயம். ■

K.SIVA & CO

SOLICITORS & ADMINISTRATORS OF OATHS.

FOR ALL LEGAL SERVICES AND CONVEYANCING
INCLUDING LEGAL AID WORK

PLEASE CONTACT:

K.SIVA & CO
12 BERTIE ROAD
WILLESDEN
LONDON NW10 2LH

TEL: 01-459 4820
01-451 6107
FAX: 01-459 7201

சிறுக்கதை

மாடு ஏன் சிரித்தது என்ற கேள்வியை எழுப்பி நாற்பது வருடங்களுக்கு முன் வாழ்ந்த தமிழ்ச் சமூகத்தின் அரசியற் குண்யத்தை வெளிப்படுத்தும் சிறந்த சிறுக்கதை இது. கதையின் பாத்திரங்கள் இன்று மாறியிருப்பினும் இன்றைய தமிழ்ச் சாதியின் அரசியல் நிலையும் இதுவேயாக இருப்பதால் இச்சிறுக்கதை மீன் பிரசரம் செய்யப்படுகிறது. 1946ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் வெளிவந்த மறுமலர்ச்சி இதழில் இச்சிறுக்கதை முதன்முதலில் பிரசுரிக்கப்பட்டது. ஆசிரியரின் மனிதமாடு சிறுக்கதைத் தொகுதியிலிருந்து நன்றியுடன் எடுக்கப்பட்டது.

மாடு சிரித்தது

அ. செ. முருகானந்தன்

பல நாட்களுக்குப் பிறகு வண்டிக்காரக் கார்த்திகேஸ்வர மறுபடியும் சந்தித்தேன். ரயில்வடிக்கு யாரையோ கொண்டுபோய் விட்டுவிட்டு வெறும் வண்டியோடு வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தான். வழியில் என்னைக் கண்டதும் வண்டியை நிறுத்தி என்னை ஏறிக் கொள்ளாச் சொன்னான். நால்கரை மைல் தூரத்துக்கும் கால்-கோச்சில் போக நடந்து கொண்டிருந்த நான் இந்த வசதியைத் தப்பவிடுவேனா? ஏறிக் கொண்டேன்.

கார்த்திகேஸ்வின் வண்டியில் ஏறினால் என்னால் பேசாமலிருக்க முடிவதில்லை. வண்டியில் உட்கூடாரத்திலே ஒரு ஓரமாக ஒட்டியிருந்த எலக்ஷன் நோட்டிஸ் ஒன்று கண்ணில் பட்டதும் பேச்சைத் தொடங்கினேன்.

"ஓஹோ! கெளனிலுக்கு ஆள்பிடி வேலை வெகு மும்முரமாக நடக்கிறது போவிருக்கிறதே! நீயார் பக்கம் அண்ணே? உன்னுடைய குரிச்சியில் இந்த அமரிகள் எப்படியிருக்கிறது?" என்று இரண்டு மூன்று கேள்விகளோடு பேச்சை ஆரம்பித்து வைத்தேன்.

மடியிலிருந்த புகையிலையில் ஒரு துண்டைக் கிள்ளி உருட்டி வாய்க்குள் குதப்பிக்கொண்டு ஓர் அலட்சியமான சிரிப்போடு, "பக்கமாவது, பரிசாவது தம்பீ, எங்களுக்கு இதைப் பற்றி யெல்லாம் என்ன தெரியும்?" பரியாரியார் என்ன சொல்லுகிறாரோ அந்தப்படி செய்கிறதுதான். அவர்தான் இந்த நோட்டிலைக் கொண்டுபோய் ஒட்டச் சொல்லித் தந்தார். அவர் எனது நெற்றியிலே ஒட்டச் சொன்னாலும் ஒட்டிக் கொள்வேன். புன் ணியவான் கனகாலம் இருக்க வேண்டும்! என்று இரண்டு கையும் எடுத்து மேலே பார்த்துக் கும்பிட்டான்.

அவன் பராக்காயியிருப்பது அவனுடைய மாடுகளுக்கு எப்படியோ தெரிந்து விட்டது. கார்த்திகே எனக்குப் பதில் சொல்லிவிட்டு முன்னே குனிந்து அவைகளுக்குச் சத்தம் காட்டி மறுபடியும் முறுக்கி விட்டான். வண்டி கடகடத்துக் கொண்டு சென்றது.

"யார் அது, கந்தையாப் பரியாரியார்தானே? உன்கும் அவருக்கும் அதிகம் கடமை உண்டு போலே" என்று மெல்லக் கிளாரினேன். "கடமையாவது கடமை, தம்பி நீங்கள் எல்லாரும் சின்னப் பிள்ளைகள். உங்களுக்கு அந்த மனுஷரைத் தெரியாது. பூலோகத்திலே

பரியாரியாரைப் போல ஒருத்தர் இரண்டு பேர் இருக்கிற படியால்தான் மழை பெய்கிறது என்று நினைத்துக்கொள். கார்த்திகேசு இன்றைக்கு உயிரோடு இருக்கிறது அந்தப் பிரபுவாலேதான். இல்லாவிட்டால் இவ்வளவுக்குச் செத்த இடத்தில் புல்லுக்கூட முளைத்துப் போயிருக்கும்."

"ஓகோ அப்படியோ? அவ்வளவு பெரிய காரியமா அதென்ன?"

"எனக்கு ஒன்றுமில்லை தம்பி, என்னுடைய பெண்சாதிக்குத்தான் ஒரு முறை ஒரு வருத்தம் வந்தது. வருத்தமாவது வருத்தம். இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்னம் என் பெண்சாதிக்கு வந்த வருத்தத்தைப் போல உலகத்திலே ஆருக்கும் வந்து நான் பார்க்கவில்லை. வைத்தியர்மார் எல்லோருமே கைவிட்டு விட்டார்கள். மானிப்பாயிலேகூட வீட்டுக்குக் கொண்டுபோகச் சொல்லி விட்டார்கள். வீட்டிலே ஏழுநாளாய் அடுப்பு மூட்டவில்லை. பிள்ளை குட்டிகள் எல்லாம் ஏங்கிப்போய்க் கிடந்தன. வீட்டுக்கு ஸ்டக்மிபோல் இருந்தவள். அவளுக்கு இப்படி ஒன்று என்றால் எனக்குப் பாதிப் பிராண்னே போய்விட்டது போவிருந்தது. என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் திகைத்துப் போயிருந்த சமயத்தில்தான் இந்தப் புண்ணியவான் வந்து சேந்தார். அப்பா ஒரு நாளை மருந்து. ஒரே நாளை மருந்து தம்பி . ஒரு கிழமை அறிவு நினைவில்லாமல் கிடந்த என் பெண்சாதி அந்த மூன்று நேர மருந்துக்குப் பிறகு கண் முளித்துப் பார்த்து என்னைக் கூப்பிட்டாள் தம்பி ஆகா! அதை மறக்கமுடியாது. தெய்வந்தான் வந்து விட்டது போவிருந்தது. எனக்கு இருந்த ஆனந்தத்தில் மற்றநாள் பரியாரியார் வீட்டுக்கு வந்தபேர்து அவரை விழுந்து குப்பி ட்டேன். தம்பி, என்ன இருந்தாலும் அந்தக்காலத்துப் பரியாரிமார்கள் தெய்வப் பிறவி கள்தான். செத்துப் போனாலும் அவர்கள் மூங்கா வனத்தில்தான் இருப்பார்கள்"

அவனது நா தமதழுத்தது; கண்கள் கலங்குன. பழைமை உணர்ச்சியில் ஆழந்து போய்விட்டான். பாவம்.

எனக்கு அவனைப் பார்க்க ஒருபக்கம் வருத்தமாயுமிருந்தது. அவனைப் பார்க்காமல் முகத்தைப் திருப்பிக் கொண்டாலோ சிரிப்புப் பொங்கிக்கொண்டு வந்தது. கொஞ்சத் தூரம் வண்டி போனபிறப்பாடு பேச்சைச் சாவகாசமாகத் தொடந்தினேன்.

"அப்போ, இந்தக் கெளன்சில் அடிபிடியிலே நீ பேரேம்பலாம் பக்கமுமில்லை பெரியண்ணர் பக்கமுமில்லை. பரியாரியார் பக்கம் என்று சொல்லு" என்று தூண்டினேன்.

"என் பரியாரியார் பெரியண்ணர் பக்கம்தானே வேலை செய்கிறார் தெரியாதோ?" என்று திருப்பிக்கேட்டான் அவன்.

"அந்த நோட்டீஸைப் படித்துப் பார்த்தால் அவர் யார் பக்கமென்று தெரியும்" என்றேன்.

"அதை நான் படித்துப் பார்க்கவில்லை தம்பி. எனக்குத் தெரியும், எப்படியும் பரியாரியார் பெரியண்ணர் பக்கம்தான் வேலை செய்வார் என்று."

அதெப்படி? என்று வெகு ஆவலோடு கேட்டேன்.

"நீ என்ன தம்பி எடுத்ததுக்கெல்லாம் கேள்வி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய்? உலகத்திலே நடக்கிறது ஒன்றுமே உனக்குத் தெரியாது போவிருக்கு. கொஞ்ச நாளைக்கு முந்தி நடைபெற்ற அந்த வேலைக்காரப் பெண் கொலை வழக்கில் பெரியண்ணர் அப்புக்காத்து. அவ்வளவு பாடுபட்டுச் சட்டவித்தை பேசி வெல்லாவிட்டால் பரியாரியார் செய்த வேலைக்கு அவர் கழுத்தில் கயிறு அல்லவா மாட்டியிருப்பார்கள் கோட்டில்!

"ஓகோ, அதற்காகவா? அப்படியானால் அவர் நிற்பது சரிதான். பெரியண்ணர் செய்த உதவிக்கு இதுவும் செய்யலாம். இன்னமும் செய்யலாம்" என்று அவனோடு சேர்ந்து பாடி விட்டேன்.

இப்படி நான் சொன்னேபோது என்னுடைய முகத்தில் எதைக்கண்டு கொண்டானோ தெரியாது. தன்னுடைய பிரசாரத்தை என்னிடமும் கொஞ்சம் காட்டத் தொடங்கி விட்டான்.

"என் தம்பி, பெரியண்ணர் மகா கெட்டிக்காரரும் நல்லவரும் என்று சொல்லுகிறார்களே, நீ அறியவில்லையா. யுத்த காலத்திலே ஏழை மக்களுக்கு அநேகம் உதவிகள் செய்திருக்கிறாராம். தீனி இல்லாமல் சாகக்கிடந்த மாடுகளுக்கு சீமையிலேயிருந்து பருத்திக் கொட்டையும் பின்னாக்கும் எடுப்பித்துக் கொடுத்தாராம். நாங்கள் அவருக்கு எவ்வளவோ கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். பரியாரியாருடைய மகனுக்கு கொழும்பில் வேலையாக்கிவிட்டது யார் என்று நினைக்கிறீர்? என்னுடைய பொடிய ணையும் நெடுகப் படிப்பிக்கச் சொல்லியிருக்கிறார் பரியாரியார்." என்று மேலும் பேச இழுத்தான்.

"அடடே, உனக்கும் இதெல்லாம் தெரிந்து விட்டது போவிருக்கே. எங்கே அந்த நோட்டீஸை எடு பார்ப்போம்." என்று அதைக் கேட்டு வாங்கிப் பார்த்தேன். எனக்குப் பெரும் வியப்பாயிருந்தது.

என்...?

அது பெரியண்ணருக்கு மாறாக அவரது எதிர்க் கட்சியினர் அவர் மீது வசைபுராணம் பாடி வெளியிட்ட நோட்டீஸ்.

"என்னப்பா இது? யார் பக்கத்து நோட்டீஸை நீ கொண்டுதிரிகின்றாய?" என்று கேட்டதும் கார்த்திகேக திடுக்கிட்டுவிட்டான். நான் விஷயத்தைச் சொன்னேன்.

"அட்டா, மாறிவிட்டேன் போவிருக்கிறது! வண்டியில் இதை யாரோ கொண்டுவந்து விட்டுவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். அதைக் கிழித்து எறிந்துவிடு தம்பி! என்று பரபரப் பாக என்னிடம் அதை வாங்கித் தூள்தூளாகக் கிழித்தெறிந்தான்.

"கார்த்தி அன்னே நீ பள்ளிக்கூடம் போனதில்லையா சிறுவயலில்?" என்று அவனை நான் கேட்கவில்லை. மாட்டின் கழுத்திலிருந்த ரலங்கைகள் கலகலத்தன். அது மாடு சிரித்தது போவிருந்து எனக்கு.

என் சிரித்தது?

தரமான நூல்கள்

தரமான நூல்கள் தமிழர்களின்னும் ஏனைய நாடுகளின் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின்னும் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் பற்றிய தரமான நூல்களை வெளியிட்டுள்ளனர். நோசா லக்சம்பேர்க் படிப்பு வட்டத்தினர் ஆர்வம் உள்ளோர் தொடர்பு கொள்க:

Rosa Luxemburg Study Circle

M 23/10 Muthalamman Koil Street

West Mambalam

Madras 600033

சர்வதேச சட்டமும்

அகதிகள் பாதுகாப்பும்

ச.பரமலிங்கம்

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் முடிவோடு அகதிகளது உரிமை அந்தஸ்து பாதுகாப்பு தொடர்பாக சர்வதேசச் சட்டம் ஒழுங்கு படுத்தப்படுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. வரலாற்றுத்தியாக உலகின் பல நாடுகளில் மொழி மத இன காரணங்களுக்காக மக்கள் அகதிகளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அம்மக்கள் தமது உயிர்பாதுகாப்புக்காகப் புகவிடம் தேடிப் பல நாடுகளுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். அகதிகளாக்கப்பட்ட மக்களுக்கு மனிதாரிமான அடிப்படையில் பல அரசுகள் நல்வாழ்வளித்திருக்கின்றன. இவ்விவகாரம் தொடர்பாக, அரசுகள் பின்பற்றிய நடவடிக்கைகள் சர்வதேச மரபுவழிச் சட்டங்களாக அங்கோரம் பெற்றிருக்கின்றன. ஆனாலும், அகதிகளாக பாதுகாப்பற்றிருந்த பல சமூகங்களுக்கு சர்வதேச மரபுவழிச்சட்டம் பாதுகாப்பளிக்கக் கூடியதாக இல்லாத குறைபாடுடையதாக இருந்தமை உணரப்பட்டது.

குறிப்பாக முதலாம் இரண்டாம் உலக யுத்தங்களுக்கிடைப்பட்ட கால அரசியல் வரலாற்று அனுபவங்கள் அகதிகளாக்கப்பட்ட மக்களுக்கு சர்வதேச சட்டத்தினாடாக பாதுகாப்பு அவசியத்தை வேண்டியதன் அவசியத்தை உணரவைத்தன. அகதிகளாக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வேறு நாடு ஒன்றில் பாதுகாப்பளித்து நல்வாழ்வளிக்க முற்படுவது அவர்களின் சொந்த நாட்டுப் பிரச்சினைகளுக்கோ அல்லது உரிமைப் போராட்டங்களுக்கோ, தீவு காணுமா என்ற வினாவிற்கு விடைகாண இவ் ஆய்வு முற்படவில்லை. தமது தாயக்குத் தூம்பத்தை கலாச்சார பாரம்பரியங்களை விடுத்து, அந்திய நாடைான்றில் உயிரைப் பாதுகாக்கவேண்டி தஞ்சம்புகுந்த மக்களுக்கு - இன்றைய சர்வதேசச் சட்டம் எனவாறு பாதுகாப்பு வழங்குகிறது என்ற

விடையம் மட்டுமே இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படும்.

ஐக்கிய நாடுகள் சபை உருவாக்கப்பட்டபின் அதன் பொதுச்சபை அகதிகள் பிரச்சினையின் சர்வதேசத் தன்மையையும் அகதிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பது உலக நாடுகளது சர்வதேசக் கடப்பாடு என்பதனையும், அங்கீரித்தது. இதன் விளைவாக உருவாக்கப்பட்டதே 1951ம் ஆண்டின் அகதிகள் அந்தஸ்து தொடர்பான கூட்டுடன்பாடு (அல்லது ஜென்வாப் பேராயம்) இந்த உடன்படிக்கை ஐ.நா. சபையினால் 1951ல் ஏற்கப்பட்ட பின்பு 1954ல் ஆறு அங்கத்துவ நாடுகளால் அங்கீரிக்கப்பட்டதுடன் நடைமுறைக்கு வந்ததோடு இன்றைய சர்வதேசச் சட்டமுமாகியது. 1951ம் ஆண்டு அகதிகள் கூட்டுடன்பாட்டின் முக்கிய அமசங்கள்:

* இந்த உடன்படிக்கையை ஏற்கும் நாடுகள் ஐ.நா. சபையின் பிரகடனம் சர்வதேச மனிதாரிமைகள் பிரகடனம், ஆயிவற்றினால் அங்கீரிக்கப்பட்ட மனித உரிமைகளை ஏற்பதாக உறுதியளித்தன.

* அகதிகளாக்கப்பட்ட மக்களது அடிப்படை மனித உரிமைகளைப் பாகாப்பதற்கு அரசுகளது ஒத்துழைப்பு கோரப்பட்டது.

* சர்வதேச அரசியல் சமூகதுழுநிலைகள் கவனத்திலெடுக்கப்பட்டு 'அகதி' என்ற சொல்லுக்குப் பரந்த வரைவிலக்கணம் கொடுக்கப்பட்டது.

* அகதியான ஒவ்வொருவர்மீதும் அவர்கள் தஞ்சம்புகுந்த மக்களுக்கு - இன்றைய சர்வதேசச் சட்டம் என்றுமுங்கிற்கும் கட்டுப்பாட்டிற்கும் முரண்படாது

நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கடப் பாடு விதிக்கப்பட்டது.

* இந்த அகதிகள் கூட்டுடன்பாட்டை அங்கீரிக்கும் அரசுகள்மீது பின்வரும் விடயங்களில் சர்வதேசப் பொறுப்பு கமத்தப்பட்டது. (i)அகதிகள்மீது பாகுபாடு காட்டாதிருத்தல் (ii)அவர்களின் மத கலாச்சார சுதந்திரப் பாதுகாப்பு (iii)சட்ட ஆட்சிக் கோட்பாட்டை அகதிகள் விவகாரத்திலும் பிரயோகித்தல் (iv)அகதிகளுக்காக மட்டும் சட்டமியற்றாதிருத்தல். (v)சட்டப்பாதுகாப்பு, கல்வி, வீட்டுவசதி, பொதுநிவாரணம் ஆகியவற்றை உள்ள டக்கிய சமூகப் பாதுகாப்பு வசதிகள்

இந்தக் கூட்டுடன்பாட்டின் பல பிரிவுகள் அகதி அந்தஸ்து வழங்கப்பட்ட ஒருவனுக்கு அந்நாட்டு பிரஜைக்குச் சமமான அந்தஸ்து அளிக்கும் கடப்பாட்டை அரசின்மீது விதிக்கிறது. இதனால் அகதியாக ஒரு அரசாங்கத்தினால் அங்கீரிக்கப்பட்ட ஒருவன் அந்நாட்டுப் பிரஜை அனுபவிக்கும் சட்ட அரசியல் பொருளாதார சமூகப் பாதுகாப்புகளை அந்நாட்டில் அனுபவி கருத்திடமிருத்தும்.

இந்த உடன்பாட்டின் பிரிவு 32, பிரிவு 33, முக்கியமான பாதுகாப்பை அகதிகளுக்கு வழங்குகிறது. பிரிவு 32ன் கீழ் உடன்பாட்டினை அங்கீரித்த அரசு, அகதியாக தன் நாட்டின் ஆளுபல எல்லைக்குள் வந்த ஒருவனை நாட்டின் பாதுகாப்பு அல்லது பொது ஒழுங்கு ஆகிய காரணங்கள் தவிர வேறு காரணங்களுக்காக வெளி யேற்றக்கூடாது. அரசு ஒரு அகதியை வெளியேற்றமுன் சட்டமுறைப்படியான தீர்வு எடுத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு எடுக்கப்பட்ட தீர்வுக்கு எதிராக மேன்முறையீடு செய்யவும் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படவேண்டும். அது மட்டுமன்றி - பாதுகாப்பு பொது ஒழுங்கு ஆகிய காரணங்களின் அடிப்படையில் ஒரு அகதியை வெளியேற்ற முன் வேறு நாடொன்றில் அகதி அந்தஸ்து கோரி அனுமதிபெற நியாயமான அளவு அவகாசம் வழங்கவேண்டும்.

பிரிவு 33 - இவ்வுடன்பாட்டினை ஏற்கும் அரசு தன் எல்லைக்குள் வந்த அகதியை, அவனின் உயிர்பாதுகாப்பின்மை அல்லது அவனின் சுதந்திரம் இன மொழி மத அரசியற் காரணங்களுக்காக பாதிக்கப்படக்கூடிய இடத்திற்குத் திருப்பியனுப்பக்கூடாதெனவும் கடப்பாட்டினை விதிக்கிறது.

மேற்கண்டவாறு அகதிகள் அந்தஸ்து தொடர்பான கூட்டுடன்பாடு இருந்த போதிலும் நடைமுறையில் இங்கிலாந்தும் அமெரிக்க ஐக்கிய அரசுகளும் அகதிகள் பலரை அவர்களது உயிருக்கு அபாயமான நாடுகளுக்குத் திருப்பியனுப்பி சர்வதேச சட்டக் கடப்பாட்டிலிருந்து விலகியமையையும் அவதானிக்கலாம். உதாரணமாக ஐக்கிய அமெரிக்காவிலிருந்து இரண்டாவது முறையாக திருப்பியனுப்பப்பட்ட சென் சல்வடோர் நாட்டைச் சேர்ந்த அமாயா என்ற இளைஞருன் திருப்பியனுப்பப்பட்ட அன்றே அந்நாட்டில் சிரம் தண்டிக்கப்பட்டு உயிர்நீத்தான்.

இங்கிலாந்தில் மிக அண்மையில் அரசியற் புகலிடம் தொடர்பாக மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் விராஜ் மெந்டிஸ்சின் வழக்கு விவாதிக்கப் பட்டபோது மேற்குறிப் பிடப்பட்ட கூட்டுடன்பாட்டின் சரத்து 33 (1) இன் கீழ் பாதுகாப்புக் கேட்டு ஆதாரங்கள் காட்டப்பட்டன எனினும் மெந்டிஸ்சின் விண்ணப்பம் உயர் நீதிமன்றத்தினால் நிராகரிக்கப்பட்டது.

1951ம் ஆண்டின் கூட்டுடன்பாடு ஏற்கப்பட்ட பின்னும் உலகின் பல நாடுகளிலும் மனிதன் மனிதனுக்காகப் பேரழிவுகள் உருவாக்கியதையும், அதனால் அப்பாவி மக்கள் அகதிகளாகப்படுவதனையும் ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவனம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டது. இதன் விளைவாக 1967ம் ஆண்டு முன்னைய கூட்டுடன்பாடு தொடர்பாக ஒரு முன்னோடி ஆவணம் உருவாக்கப்பட்டது. இதற்கிணங்க கூட்டுடன்பாட்டின் அங்கத்துவ அரசுகள் முன்னைய உடன்பாட்டின் (1951) 2-35 வரையிலான சரத்துக்களைப் பயன்படுத்தும்

பொறுப்பினை ஏற்றன. அரசின் அதிகாரிகள் ஐநா. சபையின் அகதிகளுக்கான உயர் ஆணையாளர் அலுவலகத்துடன் அகதிகள் விவகாரம் தொடர்பில் ஒத்துழைக்கும் பொறுப்பேற்றன. குறிப்பாக ஐநா. சபையின் அகதிகளுக்கான உயர் ஆணையாளர் அலுவலகம் அங்கத்துவ அரசில் அகதிகளது நிலை கூட்டுடன்பாட்டின் அமுலாக்கம் அகதிகள் தொடர்பான சட்டம் விதிகள் பற்றிய விபரங்களைக் கோரும் போது அவற்றைக் கொடுப்பதற்கும் கோரப்பட்டன.

அகதிகள் தொடர்பான சர்வதேச சட்ட அபிவிருத்தியாகக் கொள்ளப்பட வேண்டிய முக்கிய அமர்ம் இந்த முன்னோடி ஆவணத்தை அங்கீரித்த அரசுகளுக்கிடையில் அகதிகள் விவகாரம் தொடர்பில் வேறு வழிகளில் பிரச்சினைக்குத் தீவிர காண இயலாத போது, தகராறிற்குட்பட்ட அரசுகள் சர்வதேச நீதிமன்றத்திற்கு அப்பிரச்சினையை எடுத்துச் செல்ல இடமளிக்கப்பட்டமையாகும்.

கூட்டுடன்பாட்டின் இன்றைய நிலை

1951ம் ஆண்டின் அகதிகள் அந்தஸ்து தொடர்பான கூட்டுடன்பாட்டை, அங்கீரித்த அதே அரசுகளிற் பல, அவற்றின் சர்வதேச சட்டக் கடப்பாட்டை மீறியதை, மனித உரிமை இயக்கங்கள் பல சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்றன. பல நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் அகதிகளது உயிர் பாதுகாப்பிற்கு மதிப்பளிக்காது அவர்களைத் திருப்பியனுப்பி உடன்பாட்டின்கீழான சட்டப் பொறுப்பை உதாசீனம் செய்திருக்கின்றன. பல நாடுகளில் அரசியற் புகவிடம் கோரிய மக்கள் சிறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாகரீகமான நாடுகளின் பத்திரிகைகள் சில அகதிகள் பற்றிய தவறான செய்திகளைப் பிரசரித்து அவர்களை அவமதித்திருக்கின்றன.

மேற்கு நாடுகளுக்கு அகதிகளாக வருகின்ற மக்கள் சார்ந்த நாடுகள் யாவும் "சாமராஜ்யங்கள் சரியமுன்" அவற்றின் ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்தன என்பதுவும் அன்றை அதே ஆட்சியாளர்கள்

தான் இன்று அந்நாடுகளில் அகதிகள் பிரச்சினை உருவாகுவதற்கு மூலகாரண மானவர்கள் என்பதுவும் இந்நாடுகளில் உணரப்பட வேண்டும். பிரித்தானிய பொது நல அமைப்பு நாடுகள் பலவற்றில் அவை குடியேற்றவாத ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தபோது பிரித்தானியரால் செய்யப்பட்ட நிருவாக மாற்றங்களும் எல்லை மாற்றங்களும் இன்று இனங்களுக்கிடையில் மோதல் ஏற்படக் காரணமாகியது. மனிதன் தன் உயிர் பாதுகாப்பிற்காக உலகின் எப்பாகத்திலும், புகவிடம் கோரும் ஜீவாதார உரிமைக்கு இன்றைய சர்வ தேச ரட்ட ஆவணங்கள் உத்தர வாதமளிக்குமுடியாவிட்டனும், புகவிடம் கோரும் உரிமை, இயற்கைச்சட்டத்தினதும் மனி தாபிமான சட்டத்தினதும் பிரிக்குமுடியாத பாகங்கள் என்பதனை அகதிகளை அவமதிக்கும் அரசுகள் உணர வேண்டும்.

Kumaran Book Centre

for

SRI LANKAN and INDIAN MAGAZINES,
NEWS PAPERS,
CINE-PUBLICATIONS
and
TAMIL CASSETTES
also
SRI LANKAN FOOD PRODUCTS

KUMARAN BOOK CENTRE

1, Tower Hamlets Road, London
E17 4RQ

Tel: 01-520 5960 Fax: 01-521 9482

ADVICE AT POLICE STATIONS

V. N. NAVARATNAM

This article is not intended to be an exposition of the law and procedure relating to advice at police stations nor even a guide line to fellow solicitors on this mater. This is merely sharing with laymen the experience which I and several other solicitors have gathered on this very important matter.

Almost all of us who have been present at trial proceedings in magistrates and Crown Courts either as lawyers, spectators or in some other capacity would have noticed that in most cases the only evidence on which the Defendant gets convicted is by the tendering of evidence in Court of the statement made by the defendant to the police.

It is very strange that this should happen in a country in which "the right to silence" by a suspect has been very jealously guarded by the Common Law of England and of late given statutory recognition by the Police and Criminal Evidence Act and the Courts of Conduct made under same.

Although the "right to silence" may be the safest course to be adopted generally, yet a court may sometimes draw an adverse inference in certain situations if the suspect refuses to answer any question at the Police Station. Therefore it is extremely useful and necessary for a person who is in custody whether at a Police Station or elsewhere to say very firmly that he is not willing to answer any questions relat-

"a suspect is entitled to consult a Solicitor of his choice He can either telephone him direct or get the Police to telephone him"

Police before he is interrogated by the Police. Access to a Solicitor can be denied under exceptional circumstance but it is not proposed to discuss this circumstances in this short article. Any Solicitor with reasonable experience in Criminal Litigation and a good knowledge of the relevant provisions of the Police and Criminal Evidence Act and the Codes of Conduct published under the Act would be in a position to assess within a few minutes the situation in which the suspect is placed and give him proper advice before interrogation and also be present during interrogation and safeguard the interests of the suspect during interrogation.

There is a saying that wise people profit by the mistakes that others make and I give below some of the mistakes some defendants made. The only evidence against these defendants were their statements to the Police. We asked once such defendants "Did you know whether you had a right to consult a Solicitor ? The answer was "No". " Then how is it that in the cage(Do you want a Solicitor) you have said (NO) and signed under it?" Answer "The Police took some items from my possession and asked me to sign that these items were taken from me. I signed it and they asked me to sign the next cage also".

That unfortunately was the column in which the suspect was supposed to have stated "NO" to the question "Do you want a Solicitor?".

What do we learn from this?. Everyone must always remember that every person in Police custody has a right to consult a Solicitor. This is not a favour which the Police is doing to the suspect. It is a right conferred by law. Under the Codes of Conduct issued under the Police and Criminal Evidence Act the Police are obliged to inform the suspect about his rights at the Police Station and also handover a printed copy of the rights of the suspects. The other thing that we must always keep in mind is not to sign anything without reading and knowing what we are signing.

ing to the alleged offence or even to other matters until he consults a solicitor.

The person at the Police Station has the right to consult a Solicitor in private in the absence of the

Another Defendant told us that when he was asked whether he wanted a duty Solicitor he said "NO". When we asked him why he said "NO", he replied "the Duty Solicitors always support the Police". I do not wish to make any comments about his answer and may be disagree with him. But what is important to remember is that a suspect is entitled to consult a Solicitor of his choice He can either telephone him direct or get the Police to telephone him. But my personal advice is to inform a close relative or a friend to contact the Solicitor. Your friend or relative might be able to get for you another good Solicitor if the Solicitor of your choice is not available. You are entitled as of right to contact a relative even if you have already exercised your right to con-

"The Law gives the suspect the right to ask for an interpreter and the suspect should exercise this right whenever necessary"

tact your Solicitor.

Another Defendant told us that when he was asked by the Police whether he wanted a Solicitor, he said he did not want one as he thought that he had to pay for the Solicitor. Everyone in this country who is in custody is entitled to free legal advice from a Solicitor of his choice even if he is a millionaire.

One Defendant told us that although he knew that he had a right to consult a Solicitor of his choice yet he did not exercise the right as he wanted to get back home early. He was able to get serious charge and the only evidence against him is his own statement to the Police.

Another Defendant informed us that the Police told him that if he co-operated with them, they may not even charge him. He thought that he may be released by the Police and that would be the end of the matter and no one else would know that he was even taken into custody. He co-operated with the police and he was released but charged with a very serious offence. The only testimony against him is his own statement to the Police.

Although a suspect in custody is entitled to con-

sult a Solicitor of his choice, yet it is necessary for the suspect or his friends or relatives who are choosing a Solicitor to realise that the Legal profession like most other professions is branching into specialities.

The Solicitor who is called upon to give advise at Police Station should be conversant with Criminal work particularly with the provisions of the Police and Criminal Evidence Act and the several Codes of Conduct issued under it.

There is an instance of a man who telephoned his wife while he was in custody at the Police Station. The only Solicitor the wife knew was the Solicitor who did the conveyancing of her house. The Solicitor's knowledge of conveyancing was excellent but he knew very little of Criminal Law and the suspect did not get the advice he deserved.

Another practice which is currently followed in almost all police stations is for the police to interrogate first on the residential status of the suspect if he is a Sri Lankan Tamil. This is done mainly to confuse and frighten the suspect. The suspect must first insist on seeing his Solicitor before answering any questions.

There is one other matter in which many suspects in custody have acted very unwisely. All of us are not proficient in the English Language. Even if we are able to transact day to day business in English, yet some of us may not be able to understand clearly the questions put to us by the Police nor adequately express in the English Language what we want to say. The Law gives the suspect the right to ask for an interpreter and the suspect should exercise this right whenever necessary.

The suspect is entitled to certain other rights while he is in Police Custody. Every suspect in custody is entitled to a printed copy of these rights. If a suspect is denied any of these rights he should make a complaint of this at the first possible opportunity either to his Solicitor or to Court.

The final advice I wish to offer is not to panic over the fact that you are in custody. What has happened has happened. Try to be calm and read the booklet that has been given to you by the Police and exercise all the rights that you are entitled to while in custody. ■

*Let us create a new Law - and
preserve it for ever
Even if a single soul has to starve
We will destroy this entire earth*

- Bharathi

PREMADASA'S GAMBIT WILL IT LEAD TO A SRI LANKAN UTOPIA?

T.Sri Pathmanathan

The opening manoeuvre of President Premadasa in his effort to resolve the ethnic conflict which has engendered the other problems that continue to devastate Sri Lanka, seemed to augur well for the restoration of peace and harmony to the battered country. But sadly subsequent events and the current explosive situation in the island belie all

"As of now the JVP appears to have taken a firm grip on the regions other than the north and east in Sri Lanka. The JVP writ reigns supreme"

hope of salvation for the unfortunate isle.

The JVP's stubborn negative stand coupled with the signals from the north and east of the country and from New Delhi seem to belittle the chances of even a compromise being arrived at, let alone being implemented, in the ongoing Sri Lanka Government- LTTE parley. The JVP has stubbornly spurned Premadasa's repeated offer to meet them even in their den unconditionally. As of now the JVP appears to have taken a firm grip on the regions other than the north and east in Sri Lanka. The JVP writ reigns supreme. It is virtually holding the Sri Lanka Government and the people to ransom. So much so that President Ranasinghe Premadasa has now been compelled to follow the favourite stratagem of his erstwhile

guru—or is he still? Junius Richard Jayewradena, emergency rule! Has Premadasa the competence to retrieve Sri Lanka from the quagmire that his mentor and predecessor in office has bequeathed to him?

The unforeseen metamorphosis of the Sri Lankan political scenario, as far as the Tamils were concerned from bellicose confrontation into peaceful dialogue between the erstwhile principal actors in the tragic drama undoubtedly offered some hope for a life bereft of unmitigated fear and uncertainty to the embittered and besieged Tamil community. But this euphoria has become eclipsed by current events that are overwhelming the country with the Indian Premier Rajiv Gandhi taking the leading role as he did to shatter the hopes and aspirations of the Tamil people in 1987 and thereafter.

The first round of talks had ended apparently with a few probings into the issues involved which are being held close to the hearts of the parties. No disclosures as to the substance of the negotiations are forthcoming except for joint communiques drolling out irrelevant matters. The excuse is that such disclosures at this stage may jeopardise the smooth passage of the negotiations.

The Presidential Secretariat in Colombo however in its press release soon after the conclusion of the first stage in the parley described the negotiations as "constructive

and conducted in a free, frank and friendly atmosphere with a view to seeking a compromise and consensus on all issues". It is indeed every Sri Lankan Tamils fervent hope and prayer that the alliterative expressions in the joint communique aforementioned will become a reality and pave the way for a permanent satisfactory solution to the intractable ethnic problem. If by chance the parties arrive at a meaningful solution universally acceptable well and good. If not Sri Lanka is doomed forever.

Nonetheless, the Tamils have to necessarily guard against being taken for a ride again as is the wont of successive Sri Lankan governments. The fiascos of the Bandaranayake-Chelvanayagam Pact of 1957, the Dudley Senanayake- Chelvanayagam Pact of 1965, the so-called All Parties Conference of 1984 in Colombo and finally the Thimpu debacle are fresh in the minds of the Tamils of Sri Lanka.

Be that as it may the fact that President Premadasa, who should nonetheless shoulder a good part of the blame for the current impasse spawned by the holocaust of July 1983 has at last become disillusioned with a military solution to the problem, is indeed a salutary omen for peace in the country.

On the other hand he is in an untenable position having to contend with sinister selfish power hungry chauvinists both within and outside

his fold waiting in the aisles to grab the reins of power. Can he outwit these bizarre forces in the circumstances? Or alternatively can he succeed in counselling them to mend their ways and fall in line with reason and fairplay for the good of the country? These are again complex questions which defy satisfactory responses.

The ominous signals however have already appeared on the horizon to sabotage the talks. The SLFP led by Mrs. Bandaranayake and the MEP of Dinesh Gunawardene created a furore in the Sri Lankan Parliament by raising a chorus of opposition to the Provincial Councils (Consequential Provisions) Bill. This legislation grants greater autonomy to the Provincial Councils in relation to land and Police powers.

The JVP continue to unleash murder and mayhem in the country. They have refused to be enamoured with Premadasa's desperate gesture offering to meet them unconditionally wherever and whenever they chose to iron out their issues.

Then again the spectre of the Indian Government-EPRLF syndrome and

the persistent presence of the Indian troops on Sri Lankan soil hangs over President Premadasa's head like the sword of damocles. Rajiv Gandhi

"Tamil have to necessarily guard against being taken for a ride again as is the wont of successive Sri Lankan governments"

has already given notice that he will brook no nonsense with the tinkering of the Indo Sri Lanka Accord sanctified by him. He has also told off Premadasa quite firmly that he would not pull out his forces unless and until adequate powers have been devolved satisfactorily on Provincial councils and the security of the Tamil people is assured.

This posture of the Indian Premier has inspired the EPRLF to voice their intention to declare a separate state unilaterally- UDI-in the event of the Indian troops being withdrawn from the north and east and the Provincial Council being dissolved.

The LTTE at the same time are insistent on their demand at the talks

that the Indian forces should be withdrawn and the North-East Provincial Council be dissolved and fresh elections be conducted. Presumably it is this demand supported by the JVP that prompted President Premadasa to request Rajiv Gandhi to withdraw the Indian troops by 29th July 1989.

In the present explosive environment will it be practicable for the parties to the talks to arrive at a feasible compromise solution to the acute problems facing the country starkly? President Premadasa is burdened with the irreconcilable and intractable confrontation between the LTTE and EPRLF-Indian Government Axis on the one hand and the intransigence of JVP and Sinhala chauvinism particularly of the Sinhala Buddhist brand on the other. In the circumstances it is only a miracle which could save Premadasa from humiliation.

In this scenario it is a far cry for peace and stability and a solution to the complex problems that are debilitating the unfortunate island and its peoples. The portents are that the so called resplendent isle is sliding irretrievably deeper into the morass! ■

தமிழ் அகதி செயற்பாட்டுக் குழுவினரால் தமிழ் அகதி வெளியிடப்படுகின்றது.

ஆசிரியர்: மு. நேமிநாதன்

தமிழ் அகதியில் வெளியிடப்படும் கருத்துக்கள் ஆக்கத்தின் ஆக்குநரையே சாரும். அவை சஞ்சிகை ஆசிரியர் குழுவின் அல்லது தமிழ் அகதி செயற்பாட்டுக் குழுவின் கருத்துக்களை எப்போதும் பிரதிபலிப்பனவாகா.

Tamil refugee is published by Tamil Refugee Action Group

Unit 2, 2nd Floor, Mill Mead Business Centre, Mill Mead Road, London N17 9QU. Editor: M. Neiminathan
The opinions expressed in Tamil Refugee are those of individual authors and do not necessarily represent those of the Editorial Committee or of the Tamil Refugee Action Group.

RANJIT & CO SOLICITORS

WE SPECIALIZE IN IMMIGRATION
CIVIL & CRIMINAL LITIGATION

&
CONVEYANCING

WE ALSO UNDERTAKE
LEGAL AID CASES

1ST. FLOOR, 176 MITCHAM ROAD,
TOOTING, LONDON SW17
TEL: 01-767 9717 / 653 6489
FAX: 01-767 9684

Conveyancing!

Before you buy or sell your property write or telephone us for a written estimate of our fees

SOLICITORS with substantial experience can help you with the following:

* Divorce and Family Matters	* Criminal and Civil
* Motoring Offences	* Personal Injuries Cases
* Immigration	* Landlord and Tenant
* Wills Probate and Administration	* Unfair Dismissal
	* Liquor Licensing

ALL LEGAL AID CASES UNDERTAKEN

Nalliah & Xavier

Solicitors, Administrators of Oaths, Privy Council Agents

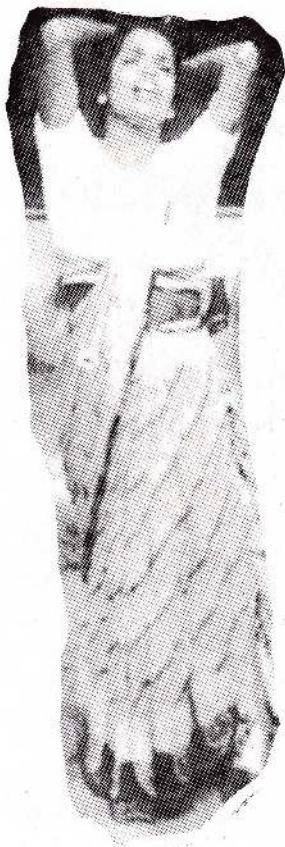
N. Balakrishnan, LL.B.

A. Xavier B.A., Ph.D.(CRIM)

C. Sithamparapillai LL.B., LL.M(Lond.)

Dip. in Air & Space Law (Lond. Inst. of World Affairs)

1 Cravon Park, Harlesden, London NW10 8SX, Tel: 01-965 7186 & 01-965 9307

"எனது மகனின் கைது பற்றி பதினெண்து நிமிடங்களுள் அறிந்த நான் அவசரமாக அவனைத்தேடி ஓடியபோது பிரதான வீதியில் உள்ள சாரதா தியேட்டரின் முன் விசேட அநிரடிப்படைப்பிரிவு ஆட்களால் தழுப்பட்ட நிலையில் அவனைக் கண்டேன். விசேட அநிரடிப்படைப்பிரிவுத் தலைவர் என்னிடம் எனது மகனை விசாரித்தபின் விடுவெதாகவும் என்னை ஏறாவூர் பொலிஸ் நிலையத்திற்கு வருமாறும் கூறினார். நான் எனது மகனைப் பொலிஸ் நிலையத்திற்குக் கொண்டு சென்ற வாகனத்தைப் பின் தொடர்ந்து சென்றேன். பின்பு பொலிஸ் வாகனத்திலிருந்து அநிரடிப்படை முகாமிற்கு மகனைக் கொண்டு செல்வதைக் கண்டேன். இதுவே, கடைசியாக நான் அவனைக் கண்டதாகும். அன்று மாலை மகனிற்கு உணவும் மாற்றுடைகளும் எடுத்துச் சென்றேன். முகாம் காவலாளி எனது மகனின் பெயரையும் நான் எடுத்துச் சென்றவற்றையும் பெற்றுக் கொண்டான். மறுநாள் காலையும் உணவு கொண்டு சென்றேன். இதனையும் முகாமில் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதே நாள் மதிய உணவு கொண்டு சென்றேன். அப்போது வாயிற் காவலாளி எனது மகன் அங்கு இல்லை என்றும் வேறு முகாம்களில் தேடிப்பார்க்குமாறும் கூறினான். நான் அப்பகுதியில் உள்ள ஐந்து முகாம்களிற்குச் சென்று விசாரித்தேன். எதிலும் என் மகனைக் காணவில்லை. என் மகனைத் தாம் கைது செய்யவில்லை என்றே அதிகாரிகள் கூறினார்கள். ஏதுமறியா நிலையில் நான் மட்டக்களப்புப் பகுதியின் இராஜாவுத்தலைமை அலுவலகத்தில் உள்ள கூட்டு அதிகாரியிடம் எனது மகனின் கைது பற்றிய விபரங்களை எழுதிக் கொடுத்தேன். அவ் அதிகாரி சில ஆவணங்களைப் பார்த்துவிட்டு எனது மகன் பாதுகாப்புப் படையினரால் கைது செய்யப்படவில்லை எனக் கூறினார். நான் பிரஜைகள் குழுவிடம் ஒரு முறைப்பாட்டைக் கொடுத்தேன். அவர்கள் இதனை மேற்கூறிய அதிகாரியிடம் கொடுத்தபோது எனது மகன் அநிரடிப்படையினரால் கைது செய்யப்படவில்லை என அதிகார பூர்வமாக அவ்வகுகாரி பிரஜைகள் குழுவிற்கு அறிவித்தாராம். இத் தகவலை பிரஜைகள் குழுவினர் எனக்கு அறிவித்தனர். எனது மகன் கைது செய்யப்பட்ட அன்று ஏறாவூர் பொலிஸ் நிலையத்துக்குச் சென்ற இருவர், மகனைக் கைகள் கட்டப்பட்ட நிலையில் கண்டுள்ளனர். ஆனால், இவ்விருவரும் விசேட அநிரடிப்படைப்பிரிவால் தாம் பழிவாங்கப்படலாம் என்ற பயத்தில் சாட்சியமளிக்க முன்வரவில்லை "

1987ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் ஏறாவூர் பொலிஸ் நிலையத்தில் தடுத்து வைக்கப்பட்டு பின்னர் "மறைந்த " 22 வயது தமிழ் இளைஞர் ஒருவரின் தாயாரின் வாக்குமூலத்தின் சாராமசம் மேலே தரப்பட்டுள்ளது.

இவ்விளைஞர் கைது செய்யப்பட்டதை விசேட அநிரடிப் பிரிவு ஆரம்பத்தில் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தது. எனிலும் இன்றுவரை இத்தாயார் தன் மகனைப் பற்றிய எத்தகவலையும் அதிகார பூர்வமாகப் பெறவில்லை.